

ЧЕРЕЗ РОКИ ЗВИТЯГ

(29 жовтня — День народження комсомолу)

Комсомольський характер, комсомольська традиція, комсомольське слово... Це не абстрактні поняття. Це священні слова. Як священна пам'ять ветеранів про свою буремну юність, як священні реліквії — комсомольські квитки, що їх вони бережуть, квитки, які вони пронесли через роки праці, боїв і перемог.

Нашому комсомолові — 61. І кожен рік — як епоха, незабутня сторінка біографії тих, хто захищав завойовання революції у вогні громадянської війни, ставив країну на рейки індустріалізації, піднімав село на колективну працю, захищав Батьківщину в роки Великої Вітчизняної, освоїв цільну і будував КамАЗ... Це — і сторінка комсомольської біографії нашого сучасника, хто сьогодні прокладає БАМ і трудиться в Нечорнозем'ї...

Через роки боротьби і звитяг пронесла юність країни свою комсомольську традицію — спочатку думати про Батьківщину, а потім про себе. З покоління в покоління, як наказ, як заповіт, передавалась вона. Вона освітлює всі звершення комсомольців 70-х.

Живе ця прекрасна традиція в ділах і помислах членів комсомольсько-молодіжної бригади плавильників Світловодського заводу чистих металів, яку очолює лауреат премії Ленінського комсомолу Микола Петров. Тверде слово у молодих жинарів Ульянівського району, які в складних погодних умовах злишнього року зуміли виростити і зібрати високий урожай. Знає ціну своєму слову депутат Верховної Ради СРСР, доярка колгоспу імені Шевченка Голованівського району Любов Лівітчук. Річна зобов'язання вона виконала до Дня Конституції СРСР.

Комсомол трудиться в цехах і на колгоспних панах, на фермах і рибоводних будвах, за шкільними партами і в інститутських лабораторіях. Комсомол учить, працює не тільки в ім'я завтрашнього дня, не тільки на благо прийдешніх поколінь. Комсомольські здобутки — і в ім'я пам'яті наших попередників... Ми пам'ятаємо, якою ціною завойовано наше щастя, наше право утверджувати себе в стрімких буднях сьогодення. Ніколи не померкне у пам'яті народній безсмертні подвиги захисників Бреста і Москви, подвиги членів підпільних комсомольських організацій «Молода гвардія» і «Спартак». Можна назвати безліч прикладів, коли комсомольці 70-х зараховують до складу своїх колективів героїв Великої Вітчизняної війни і виконують за них виробничі норми. Це найкращий пам'ятник тим, хто ціною власного життя врятував сьогоднішній день.

Комсомол — творець майбутнього. Нині всі помисли юнаків і дівчат — про те, щоб успішно завершити десятку п'ятирічки, зробити вагомий внесок у копилку народного достатку. Ширяться соціалістичне змагання молоді під девізом «Завдання п'ятирічки — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна!». Трудова звитягою позначений кожен день ударної вахти, присвяченої 62-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

А сьогодні тисячі робітників, колгоспників, службовців, школярів і студентів Кіровоградщини виходять на свій комсомольський суботник, щоб продовжити ще одну прекрасну традицію, започатковану шість десятиліть тому. Зобов'язання, взяті на цей день, будуть виконані! Таке комсомольське слово. Тверде слово. Випробоване, вивірене не раз. Слово-гарантія, слово-закон. Надійне, як комсомольська традиція, що прапором пройшла через роки.

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, КОМСОМОЛЕ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 129 [2701]. СУБОТА, 27 ЖОВТНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ЗБОРИ ПАРТІЙНО-ГОСПОДАРСЬКОГО АКТИВУ ОБЛАСТІ

Учора в Кіровограді відбулися збори партійно-господарського активу області.

З доповіддю «Про завдання партійних, радянських і господарських органів області по виконанню постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР по дальшому удосконаленню господарського механізму та відповідної постанови пленуму ЦК Компартії України» виступив на зборах голова виконавчого комітету обласної Ради народних депутатів Д. П. Максименко.

В обговоренні доповіді взяли участь: перший секретар Знаменського міського партії В. А. Ізєва, генеральний директор виробничого об'єднання «Дні-

проенергобудіндустрія» (м. Світловодськ) І. Е. Марон, перший секретар Ленінського райкому партії м. Кіровограда С. С. Ліновиченко, перший секретар Новоукраїнського райкому партії В. Я. Круценко, начальник комбінату «Кіровоградважбуд» Г. В. Троценко та інші.

На зборах виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

У роботі зборів взяв участь інспектор ЦК Компартії України О. А. Ружицький.

Збори ухвалили відповідну постанову.

(Звіт про збори буде опубліковано).

ТРУДОВІ РАПОРТИ СВЯТУ

КІРОВОГРАД. Відеозаписувальну і передавальну телеапаратуру випускає для Олімпіади-80 колектив Кіровоградського заводу радіовиробів.

Безпосередніми учасниками випуску високоякісної техніки є кращі комсомольсько-молодіжні колективи. У передсвятковій хвті на честь 61-ї річниці Ленінського комсомолу відзначилася бригада молодих регулювальників телеапаратури, яку очолює Володимир Рябенко. Колектив першим виконав п'ятирічний план. Нині на його трудовому календарі — вересень 1981 року. В переддень свята в рахунок цього ж року стала працювати комсомольсько-молодіжна бригада радіоапаратників, яку очолює Світлана Яценко.

ЗНАМЕНКА. «Завдання чотирьох років п'ятирічки — достроково!». Під

цим девізом працюють комсомольці і неспілкува молодь Знаменського локомотивного депо. Один з проміжних фінішів суперництва — День народження Ленінського комсомолу.

Так, передова на підприємстві комсомольсько-молодіжна колона машиніста-інструктора Володимира Анатолійовича Шелеста (групокомсорг Володимир Литвинів) провела з початку року 2120 важкоаварних поїздів, у яких перевезено понад план 200 тисяч тонн народногосподарських вантажів. Колона зекономила 626 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Успіху цього колективу сприяли ремонтники. Наприклад, слюсарі електромашинного комсомольсько-молодіжного цеху виконують обсяг робіт на 110 процентів. Собівартість ремонту вони знизили проти планової на 0,3 процента.

Вітчизняної війни у концтаборі «Тернова балка». Компанійський район.

КОМІТЕТ комсомолу колгоспу «Союз» за домовленістю з адміністрацією господарства взяв на себе поновлення по розподілу нової техніки серед молоді.

Знаменський район.

(Див. 2-у і 3-ю стор.).

Сьогодні — комсомольсько-молодіжний суботник. 180 тисяч юнаків і дівчат Кіровоградщини вийдуть на поля, в цехи і лабораторії, щоб ударною працею ознаменувати 61-у річницю ВЛКСМ.

Всі — на комсомольсько-молодіжний суботник!

Здрастуй, нове поповнення!

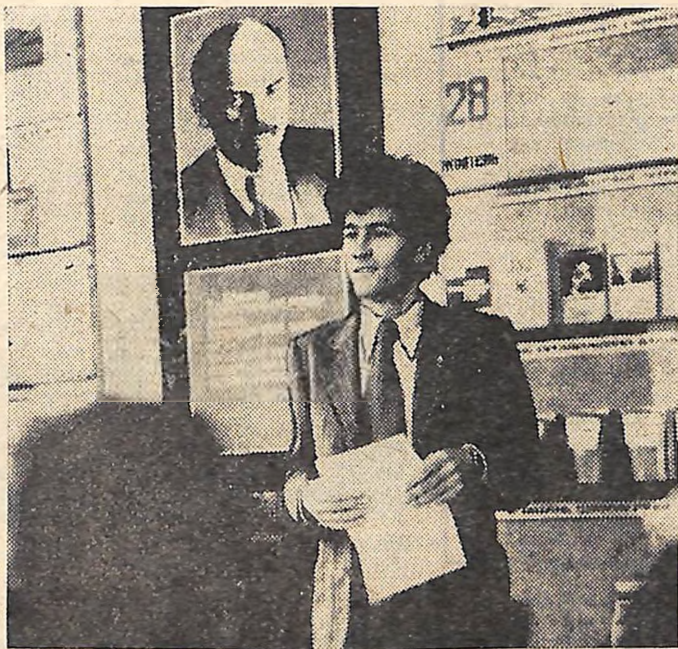
Так говорили одинадцяти молодим хлопцям і дівчатам учасники вечора урочистого посвячення в робітники Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів імені XXV з'їзду КПРС.

Торжество відбулося в заводському Будинку культури імені Калініна. Кращі виробничі працівники розповіли новачкам про традиції успіху орденосного підприємства. Начальник відділу кадрів Олександр Павлович Кузьмін вручив молодим робітникам трудові книжки. А тонар-орденосець Василь Михайлович Спінул від імені заводчан старшого покоління дав юним наказ високо нести звання робітника, бути гідним чудових традицій підприємства, примножувати його славу.

Перший секретар Олександр райкому комсомолу Микола Швиданенко — член бюро обкому комсомолу, член райкому партії. Він нагороджений медалью «За трудову доблесть» і знаком ЦК ВЛКСМ «Трудова доблесть».

Про один звитяжний будень Миколи Швиданенка — наша розповідь.

(Див. 3-ю стор.).

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

Нині в комсомольських організаціях області тривають звітно-виборні збори. На них юнаки і дівчата розповідають про свої трудові досягнення, на них народжуються нові цінні ініціативи, спрямовані на ще більший внесок комсомольців у боротьбу трудящих Кіровоградщини за успішне виконання завдань десятиріччя.

ЗБОРИ ВИРІШИЛИ...

НА ЗВІТНО-ВИБОРНИХ зборах комсомольці постійно підтримали ініціативу комсомольсько-мо-

лодіжного колективу імені 60-річчя ЛКСМУ цеху друку діаграмних стрічок (бригадир — Микола Підгорний, групокомсорг — Леонід Бец) «Від ударної праці кожного — до ударної праці колективу!».

Вже кілька комсомольсько-молодіжних бригад підприємства, підхопивши

цей почин, успішно працюють без відстаючих. м. Олександрія.

НА ЗВІТНО-ВИБОРНИХ зборах комсомольці колгоспу «Іскра» вирішили організувати суботник по збиранню пізньої культури. Молодь колгоспу імені Тельмана азяла шефство над пам'ятником тим, хто загинув під час Великої

Вітчизняної війни у концтаборі «Тернова балка».

КОМІТЕТ комсомолу колгоспу «Союз» за домовленістю з адміністрацією господарства взяв на себе поновлення по розподілу нової техніки серед молоді.

Знаменський район.

(Див. 2-у і 3-ю стор.).

І ВСЕ Ж ТИ ЮНИЙ, КОМСОМОЛЕ!

Комсомоле, молодість твоя минула у вогні великих битв за владу Рад, за щасливе життя майбутніх поколінь. Сьогодні тобі 61. Вік, так би мовити, літній. З його висоти добре видно шлях, пройдений тобою від звитяг громадянської до побудови розвинутого соціалістичного суспільства. І все ж ти юний, комсомоле, і завжди ти залишаєшся таким, бо оті покоління, за щасливе майбутнє яких ти горів тисячами вогнів на полях громадянської і Великої Вітчизняної, сьогодні продовжують твою справу, твою молодість. У кожному місті, у кожному селі... Герої нашої оповіді — з одного з них.

У травні 1920 року в селі Рівному був створений комсомольський осередок. На кінець року він налічував понад 30 юнаків і дівчат.

Пам'ять. 1920. У сусіднє село Воронівку увірвалися бандити Махна. В сільраді застали лише секретаря комсомереду Івана Стеценка.

— Ось ти і попався нам, комсомольцю, — бандитські обличчя злізли на обличчя. Його розділили і повели до найближчої банди. Ні слова не промовив Іван, тільки зітхнув тяжко: «Ех, нічого ж не встиг!».

Сімнадцятирічний комсомолец Максим Зотов був тоді далеко від рідного села, у Фрунзівці Одеської губернії. І поки над головами людей свистіли кулі, пущені з куркульського чи бандитського обріза, бажання у хлопця було одне — в ЧК. Взяти. Дарма що молодий. Головне — комсомолец.

У районі тоді безчинствувала бандитська група, очолювана колишнім білогвардійським офіцером Романовим. Якось приїхав Максим у справах в село. Залишився ночувати. Вночі — стук у вікно. Прибіг міліціонер — банда на сусідньому хуторі. Миттю зібрав сільських активістів, примчав на хутір. Та пізно: бандити, покинувши нагробований хліб, як крізь землю провалились. Лише падали селянські скрини. Проходили тижні, місяці. Банда продовжувала свої чорні справи.

Нарешті нова звістка. В одного з бандитів за кличкою Курелеса готувалися поминки батькові-бандитові. Мала зійтися вся зграя. Зотов непомітно приїхав у село, зупинився у секретаря партосередку. Ним виявився... дядько Курелеса. До настання темряви зібрав комсомольців, озброївся, хто чим міг — екіпажами, сокирами, палицями.

У Курелесовій хаті блимав вогонь — чекали гостей. І гості незабаром з'явилися... Бандити відстрілювалися недовго. А Курелеса взяли живим.

Тільки-но трохи впоралися з бандитизмом, комсомольцю Зотову — нове завдання. Необхідно повертати селян до колективного господарювання. Для цього потрібен приклад. І ось кілька вчорашніх чекістів створюють першу в районі комуну. Назвали просто: «Приклад».

— Тепер, може, і незвично звучить, — пригадує Максим Григорович, але тоді ми, комсомольці, всі сили віддавали змаганню з куркулями. Були такі Черниченки, що славилися в усьому повіті застосуванням чорних перів і збирали високі врожаї.

Нелегко було їм, молодим, змагатися з досвідченим і підступним ворогом. Але вони пам'ятали ленинське «Учїтиса комунізму...». І комуну перемогла.

Коли комсомолец Максим Зотов проклав першим комунарівським трактором першу борозну, одно з жінок, що зібрався на полі, сміючись за рукаве древнього, як світ, діда і хрестячись, заверещало: «Тікайте, людоньки, бо його кара небесна зараз поб'є». «Стій, — сердито крикнув на неї старий. — Не поб'є», — пошепки. А вголос, дивлячись на Максима, промовив: «За ним — майбутнє».

На фронтах Великої Вітчизняної війни загинуло 632 рівняниці. Більшість з них — комуністи і комсомольці. Пам'ять. 1942. Для боротьби з фашистами патріотів Рівного створили підпільну групу. Очолював її комсомолец М. С. Артеменко. Підпільники розповсюджували листівки з повідомленнями Радінформбюро, виступали вчорашні червоноармійці з полону. Підтримували і розстріляли Артеменка, Козерецького, Милука, Лєнінського.

У дні свята голова Рівнянського сільського споживчого товариства Савелій Іванович Жук одягає бойові нагороди: два ордени Слави, медаль «За відвагу», медалі. І — за працю — орден Трудового Червоного Прапора. Сьогодні у нього подвійне торжество: рівно сорок років тому його прийняли до комсомолу. Є що згадати ветеранові...

— Наскільки це важливе завдання, гадаю, багато говорити не будемо, — слова командира розвідротки звучали приглушено. — Армія місяць тупцює на місці. Штаб захопити треба. За всяку ціну, — командир зробив паузу. — Добровольці є! Вийшло троє.

— Комсомольці? — зупинився перед Савелієм. Мовчки кивнули головою.

Дві доби вони спостерігали за передовою, щоб відшукати хоч невеличку щілину. Знайшли. Пробралися вночі. Далі, далі, в тил. Ось і штаб. Двоє вартових. Мить — і розвідники вже в штабі. Сонні німецькі офіцери не чинили опору. Одного взяли з собою. І всі штабні документи. Безшумно дійшли до німецької передової, коли позаду фашисти підняли тривогу. Довелося вступити в бій з відділенням солдат. Відбили. Наша артилерія прикрила відхід... Через кілька днів, вивчивши захоплені документи, командування організувало наступ наших військ. Оборону ворога було прорвано...

Савелій Іванович показує пробитий комсомольським квітком:

— Він урятував мені життя. Осколок не дійшов до серця...

Комуністи і комсомольці колгоспу імені Калініна села Рівного виступили ініціаторами соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

Пам'ять. 1966. На партоб'єзі Рівнянського міського госпбуду від удару блискавки виникла пожежа. Першим помітив полум'я комсомолец Микола Дудник. Кризь дим він проник всередину, і, задихаючись у вогні парабензину, перекрив крап подачі пального. Нотієм почав збивати полум'я. Пожежу погасили. Указом Президії Верховної Ради СРСР М. Г. Дудника нагороджено орденом «Знак Пошани» (помертвоту)...

...Олександр Авер'янов 27. Про війну він лише читав, дивився фільми.

Його біографія коротка і прозора, як і життєписи мільйонів розсесників: десятирічка, армія, колгосп. Сім років працює Олександр водієм. Як працює? Як і всі, за його словами. Розповідати про себе вважає марнуванням часу. («Треба кукурудзу везти на станцію, та й буряки ще не зібрані, осінні кватирки»).

Про нього розповідають його діла. Олександр першим серед шоферів колгоспного автопарку виконав річний план перевезень вантажів. І не тільки річний — п'ятирічний. І працює комсомолец уже тепер у рахунок одиннадцятої п'ятирічки. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Словом, наш з вами сучасник. Сучасний хлопець. І, мабуть, мав рацію голова колгоспу, коли пояснив це своє визначення так: той, кому до всього є діл (кращий виробничник, депутат сільради, народний контролер...), у кого немає слів: «не можу», а є — «треба».

Новоукраїнський район.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

«Просто вдався колектив»

За підсумками дев'яти місяців колектив третьої молочнотоварної ферми колгоспу імені Леніна Долинського району, що його очолює комуністка Оксана Степанівна Радченко, посів перше місце в соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів ферм області. Про те, як здобували успіх, розповів нашому кореспонденту ґрункомсорґ ферми молодий комуніст Іван Маркуш.

Як добре, коли працюєш на роботу у знаєш, що там усе гаразд: стадо доглянуто, вистаєць кормів, люди акуратно справляються зі своїми обов'язками.

Невеликий у нас колектив: п'ятнадцять основних доярок, кілька підмінних і фуражирів. Спрацювали, здружилися, наче одна сім'я стали. Від цього, звісно, вирає справа.

З чотирнадцяти планом надій молока ферма справляється ще торік, а наприкінці минулого ми думаємо приступити до роботи в рахунок одиннадцятої п'ятирічки. З початку року одержали в середньому від корови 3540 кілограмів молока — більше, ніж зобов'язувалися надати за весь рік. Усе молоко продаємо державі першим

сортим. За два останні роки стадо омолодили на 60 процентів, тож наступного року очікуємо дальшого підвищення продуктивності тварин.

...Коли прийшла на ферму Валентина Поклад, їм я Ганні Андріївни Вербицької було відомо вже все: му району. Ця лівка не тільки хороша доярка, а й чудова наставниця молоді. У неї брала Валя перші уроки майстерності...

І ось п'ять м з дня на день чекаємо перемоги Г. А. Вербицької: вона сяє п'ятнадцятьма рубіями. Серед комсомольців і молоді ферми лідирує Ольга Шостарчук — вона одержала більш як 3600 кілограмів молока від корови. Не багатьох відстають від Ольги В. Поклад, В. Фоміних, Н. Ситя.

Все вони встигають і до всього їм діло: влітку нарівні з усіма співзачинами заготовляли корми (знаходили час і на це), влітку копували подвір'я ферми, готуючись до сільськогосподарської виставки, били в приміщенні...

Словом, колектив у нас прекрасний і, як кажуть, перспективний. У майбутньому за ним — подолання значної втрати рублів. Просто вдався колектив.

М УДРЕЦЬ сказав: «Якщо ти хочеш бути багатим, віддай, що маєш сам, близьким людям, розділи свої реліквії з іншими, і ти опшасливишся». Ватажок вілхвівських механізаторів Анатолій Харкавий згадав ці слова, коли зустрічав на своєму полі друзів з Болгарії. Тоді молоді хлібороби колгоспу імені Ульянова на кожному з 475 гектарів зібрати по 53,4 центнера озимої пшениці. Тоді бригада добила пшеничного виробку на умовний трактор, коефіцієнт використання машинно-тракторного парку цього колективу був найбільшим в області. І бригадир з радістю ділився досвідом з побратимами. Розповідав, як борються за високу культуру землеробства, як кожен член бригади підвищує свій професійний рівень.

Набиралися вони знань у своїй школі механізаторського всеобучу, їздили в Надпід до Героя Соціалістичної Праці В. І. Моторного, радилися зі своїм найбільш близьким наставником О. В. Гіталовим. Саме він, Олександр Васильович, почесний голова міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухіна», вручає комсомолові бригади червоної випелі. А тепер колективові назавжди залишилися перехідний Червоний прапор клубу, членами якого стали більше ста комсомольсько-молодіжних колективів, що змагаються між собою. П'ять років підняв завоювали вілхвівський цю нагороду.

Харкавий їздив до своїх друзів у Толбухінський

округ НРБ. І радів, що його давні знайомі Василь Дойсь, Живко Токанов, Петр Колев, інші болгарські побратими за прикладом кіровоградських хліборобів теж організували бригади комплексної механізації і досягли успіху.

ПІДКОРЕННЯ ВИСОТИ

До портрета колективу комсомольсько-молодіжної бригади механізаторів імені 60-річчя ВЛКСМ.

Н ІНІ іщодня на кожен трактор у бригаді виробляють 8,1 гектара умовної оранки, є 37 019 гектарів — на весь машинно-тракторний парк за показниками дев'яти місяців.

Але в райкомі комсомолу Анатолій Харкавий дізнається, що у бригаді Івана Осадчука з колгоспу «Росія» за цей період ще більший коефіцієнт віддачі — зобов'язувалися мати на трактор 1950 гектарів, а вже є 2310. І Харкавий щиро радіє за товариша до змагання:

— Добре, що суперник справді сильний.

Він завжди їде до екологів. Ойцець. Рахівниця. Обчислювальна машина. Разом перевіряють, вираховують. Є на гектар 217 пудів озимої пшениці. А чи можна було

корд заради рекорду не влаштує бригадира.

— Можна попрацювати ще кілька годин, тобто продовжити зміну, і буде більша цифра, — міркує Харкавий. — Але ж людина — не машина. Треба, щоб механізми працювали навіть цілодобово, а ви відпочивайте. Є заміна. А завтра будуть сили зробити кращий розгін.

Так завжди. В гарячу пору (а вона не тільки під час весняної сівби, жнива, осіннього комплексу) про перепоночнюк, про якусь паузу й мови не може бути.

— Але ж навіщо ми будували Палац культури, стадіон? — каже на комсомольських зборах бригади Анатолій Семенович. — Будували для себе. Буду-

вали, щоб нам цікаво було жити.

Всі його розуміють: бригада чекає поповнення. Щоб на один трактор було хоча б два механізатори. І тоді навіть у живих педілі буде вихідним днем.

Його погляд — до першокласних механізаторів колгоспу І. П. Олійника, О. В. Олійника, В. Ф. Хитрука, В. Г. Яковенка. Бригадир знає: ці люди поведуть найскладніші машини, бо мають великий досвід. Але вони все одно вчаться. Вчаться все життя.

І Харкавий ставить їх за приклад молодим.

У ДНІ великих весняних свят вілхвівські хлібороби йдуть з прапорами і гірляндами Слави до пам'ятника більшовику Г. І. Рогозінському, який боровся за встановлення Радянської влади на селі. Підуть до обеліски нагіртам підпільної групи «Червона зірка», яку очолював уральський журналіст Г. М. Занадворов. Механізатори бригади Харкавого приходять сюди перш за все, щоб почати весняний засів, жива, коли святкують обжинки. Приходять як на сповідь — перед людьми, які засвітили для них зорю, що кличе їх перемогти, багатіти щастям, віддавши все, що мали, іншим...

М. ВІНЦЕВИЙ.

с. Вілхове, Ульяноський район.

ЗБОРИ ВИРІШИЛИ...

ЩОДНЯ виконувати півтори дні норми вирішили комсомольці колгоспу «Україна». Після роботи на своїх основних робочих місцях вони успішно трудяться на оранці зябу. Олександр Котаж, обліковець першого відділення, від початку оранки трактором Т-74 зорав 64 гектари землі, а Леонід Цоток, наладчик другої тракторної бригади, на та-

кій же машині виробив 47 гектарів. Кіровоградський район.

КОМСОМОЛЬЦІ Новомиргородського плододоконсервного заводу, надаючи великого значення донорству, на своїх звітних виборних зборах вирішили включитися в рух «Здати кров — врятувати життя». Новомиргородський район.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ колектив, очолюваний майстром Ніною Григорівною Бовжкою і Валентиною Рибалко, працює в другому цеху головного підприємства Кіровоградського виробничого об'єднання і по праву вважається одним з кращих. Бо він не тільки добре працює, а й є ініціатором цінних починів.

Так, на комсомольській звітно-виборній конференції фабрики комсомольсько-молодіжний виступив з ініціативою — в день 110-ї річниці від дня народження В. І. Леніна працювати на заготовлених матеріалах. Цю пропозицію підтримали всі молоді виробничники.

На знімку: ініціатори почину — комсомольсько-молодіжний колектив другого цеху.

Фото В. ГРИБА.

КОМСОМОЛЬЦІ молочнотоварної ферми № 2 колгоспу імені XX з'їзду КПРС підтримали почин москвичів «До 110-ї річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна попрацювати 110 ударних днів».

Молодь ферми вже трудиться у рахунок вересня 1980 року, а Володимир Міщенко та Галина Олєфренко виконали особисті п'ятирічки. Бобринський район.

ЩО ВЗЯТИ В ДЕНЬ ЗАВТРАШНІЙ?

Один день першого секретаря райкому комсомолу Миколи Швиданенка

Дорога до Олександрійського райкому комсомолу починається від молочного ферми і сільського Будинку культури, від трудової вахти молодих механізаторів і неспокійної вдачі ватажка первинної комсомольської організації. В що дорогу пуртучими струмками вливається північ дев'ятихадцяти колгоспів і шести радгоспів району.

...А вже зранку на вологих плитах тротуару швидко й енергійно крокував, наче гортав сторінки прочитаної, але вкрай потрібної книжки, перший секретар райкому комсомолу Микола Швиданенко.

Він розслабляється не мав права. Та й не міг. За десятиріччя комсомольської роботи за будь-якої

цій. Тим більше, що такий захід проводиться вперше після звітно-виборчих зборів у первинних.

У сусідньому кабінеті риннули двері. «Надя прийшла, — посміхається Микола, — у неї зараз гаряча пора».

Надя Уварова — другий секретар райкому. У неї сьогодні також чимало справ: той же семінар секретарів первинних комсомольських організацій і виступ на ньому, треба неодмінно побувати в колгоспі імені Свердлова, а ввечері — рейд «КП»...

Справ вистачає і їй, і Миколі Швиданенку, і всім працівникам райкому. Бо саме до них пролягає дорога від неспокійної вдачі юнаків і дівчат району — від 92 комсомольських ор-

товаришам по спілці, якщо й у перерві його тісним колом обступили учасники семінару й запитали найрізноманітнішими запитаннями...

...Увечері Микола повернувся з колгоспу імені Володимира Ульянова, поглянув на годинник і спохмурів: і куди той час дівається? Ну, апаратне навчання, семінар, колгосп імені Петровського (перевіряв участь молоді в розвитку громадського товариництва), знову колгосп...

У двері неспішно постукали:

— Заходьте, будь ласка, — Микола Швиданенко підвів голову від паперів і показав рукою на стілець. — Сідайте.

— Я, товаришу секретар, несподово. Розумієте, зняли мене з трактора... А я дуже люблю техніку...

Глибока зморшка перетинає чоло першого секретаря райкому комсомолу, члена райкому партії Миколи Швиданенка. Обов'язково треба розібратись. Негайно! І допомогти хлопцеві. І Микола швидко занотує у блокнот.

— Я до вас прийду. Завтра — говорить відволінувшись. — Вслухавшись, що все влаштовується.

Ось і поговорили. «Ще раз передивлюся виступи учасників семінару — і додому», — пакує собі Микола і звичним рухом підсовує списочку, туго набиту паперами теку.

Так, час додому. І Микола бере із собою всі ті турботи, які хвилюватимуть його завтра. І післязавтра. Турботи про будні і свята молоді району.

У кожному з тих днів секретаря пугає молодий неспокій і комсомольський запал. Без яких немислимий день райкому комсомолу... Навіть один звичайний, рядовий робочий день.

В. ВАСИЛЕНКО.

На знімках: учасники семінару радяться, обмінюються досвідом в Олександрійському районі комсомолу.

Фото В. ГРИБА.

У співдружності

Комсомольсько-молодіжний колектив прокатного стану «250» Кременківського металургійного комбінату в Софії достроково виконав виробничий план чотирьох років п'ятирічки. На цей ділянку підприємства вироблено майже 1,8 млн. тонн сталеного прокату, зекономлено понад 4 млн. левів за рахунок раціонального витрачання сировини, електроенергії і матеріалів.

Трудову перемогу молодих прокатників заслужено поділяють і радянські спеціалісти, які працюють разом з ними.

За мир і прогрес

«Молодь соціалістичних країн у боротьбі за мир і прогрес» — такий девіз інтернаціонального студентського клубу, створеного тут з ініціатики ЦК МРСМ. Він об'єднав сотні студентів Монголії, Лаосу, Болгарії, В'єтнаму і Радянського Союзу, які навчаються у вищих навчальних закладах МНР. Одне з завдань клубу — гідна зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, інших ювілейних і знаменних подій у житті країни соціалістичної співдружності та їх молодіжних організацій.

Міцніють лави спілки

За час, що минув після III з'їзду Спілки молодих комуністів (СМК) Куби, добилася значних успіхів як у вирішенні різних внутрішніх питань, так і в удосконаленні роботи з масами, говориться в опублікованій тут резолюції 7-го пленуму національного комітету СМК. Організація кубинських комсомольців бере найактивнішу участь в усіх справах юного покоління країни. Великий вклад, зокрема, СМК внесла в успішне проведення у Гавані XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який став дуже важливою подією в житті кубинської і всієї прогресивної молоді нашої планети.

Особливу увагу, зазначається в документі, було приділено завданням комсомолу в світі виступу на

Молодь планети... Вона бореться, творить, будує нове життя. Майбутнє належить молодим. І тому наші ровесники за рубежом, як і радянські юнаки та дівчата, не лишаються байдужими до всього, що відбувається в їхній країні, в усьому світі. Молодь завжди на передових рубежах.

В цьому випуску ми розповідаємо про життя молоді планети.

пленими Першого секретаря ЦК Компартії Куби, Голови Державної Ради і Ради Міністрів республіки Фіделя Кастро, рішенням 8-го пленуму ЦК КП Куби.

У зв'язку з цим було підкреслено необхідність посилення боротьби проти будь-яких проявів безгосподарності на виробництві, порушень трудового законодавства, за зміцнення дисципліни, дальший розвиток критики і самокритики.

Кожен комсомолец, відзначається в резолюції, повинен бути прикладом у праці і навчанні, сумлінно виконувати доручену йому справу, підвищувати відповідальність до себе та інших, вести активну політико-виховну й ідеологічну роботу в масах.

7-й пленум із задоволенням відзначив зростання рядів СМК за рахунок молодих робітників. Необхідно й надалі, зазначається в документі, зміцнювати пролетарське ядро організації, водночас приділяючи неослабну увагу роботі з іншими загонами кубинської молоді, зокрема з студентством. У резолюції зазначено також завдання СМК по керівництву діяльністю піонерських організацій країни.

(ТАРС).

Нові профтех- училища

Понад сорок тисяч угорських юнаків і дівчат — майбутніх кваліфікованих робітників у багатьох галузях народного господарства країни — розпочали цього року заняття в професійно-технічних училищах країни.

В останні роки у республіці приділяється дедалі більше уваги підготовці висококваліфікованих робітничих кадрів; розширено мережі професійно-технічних училищ, зміцнено зв'язки школи з виробництвом. За роки ініціатики п'ятирічки на розвиток мережі профтехосвіти виділено близько 14 млрд. форинтів, що перевищує суму асигнувань у цій галузі за період двох попередніх п'ятирічок. Нові професійно-технічні училища відкриті цього року в Будапешті, Мінкольці, Дебрецені.

Посади одне дерево

Десятки тисяч дерев і кущів посадили протягом останніх тижнів індійські школярі в парках і скверах

Делі, Калькутти, Бомбея та інших великих міст країни. Кожен учень повинен посадити одне дерево — таким є одне з найважливіших завдань загальнонаціональної програми заходів, присвячених міжнародному року дитини. Індійські школярі беруть активну участь в озелененні міст, а також відновленні лісових ресурсів країни.

Зустріч молодих профспілко- вих активістів

Молодь Португалії боротиметься за свої права і братиме активну участь у розв'язанні проблем, які стоять перед країною, заявили учасники проведеної тут зустрічі молодих профспілкових активістів. У прийнятій резолюції вказується на необхідність припинення порушення демократичної законності і свободи в країні. Учасники зустрічі висловилися за проведення нової економічної політики, створення нових робочих місць, повну зайнятість серед молоді.

Вони вимагали також покращити край безперспективному зростанню вартості життя, спійняти на аграрну реформу, на запровадження Квітської революції 1974 року.

З дипломами медиків

Більш як 3 тис. юнаків і дівчат — студентів вищих навчальних закладів Ефіопії одержали дипломи про закінчення курсів подання першої медичної допомоги. Як були організовані під час студентських канікул ефіопським товариством Червоного Хреста.

Виступаючи перед впускниками, міністр охорони здоров'я республіки Теферра Вонде підкреслює, що уряд країни надає першорядного значення питанням розвитку медичного обслуговування і санітарної служби з метою ліквідації інфекційних хвороб і впровадження ефективних профілактичних заходів по боротьбі з захворюваннями в містах і сільській місцевості.

Нині тисячі ефіопських студентів — випускників курсів — на добровільних засадах працюють при асоціаціях міських жителів і на промислових підприємствах країни.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ЗБОРИ ВИРІШИЛИ...

КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ колектив слюсарів вуглерозізу «Балахівський» (бригадир — Віктор Куделя, групкомсорг — Антоніна Бикова) на звітно-виборних комсомольських зборах дав слово закінчити ремонт гірничо-транспортної техніки до 62-ї річниці Великого Жовтня.

Петрівський район.

ОДИН автомобіль ГАЗ-53 з колгоспу імені Леніна Станіслав Лавріненко перевиконав план дев'яти місяців, виробивши 109 тисяч тонна-кілометрів при плані 38 тисяч.

У СКЛАДІ бригади автомашинного цеху № 11 Кіровоградського заводу друкарських машинок —

льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу Владислав Волков. Зароблені на його ім'я кошти перераховуються у Фонд миру.

ПІДТРИМАВШИ на звітно-виборних комсомольських зборах рух «Відпрацювати тиждень трудової слави до 61-ї річниці ВЛКСМ», юнаки і дівчата Маловісківського цук-

рокомбінату активно включилися в нього. Тиждень завершується суботником, на який вийдуть усі комсомольці підприємства. Частина з них працюватиме на робочих місцях, інші — допомогатимуть робітникам радгоспу «Маловісківський» закладати маточні корені буряків на висадку і перебиратимуть кукурудзу на токах.

Маловісківський район.

нізму» — комсомолец Володимир Бойченко і групкомсорг тракторної бригади № 1 комуніст Леонід Заремба на збиранні цукрових буряків змагаються між собою. Комбайном РКС-6 Леонід з площі 165 гектарів накопив 6649 тонн цукристих. Не набагато відстає Володимир: з площі 125 гектарів він зібрав 5037 тонн цінної сировини.

Новоархангельський район.

ПЕРШИМИ на підприємстві справилися із завданнями четвертого року п'ятирічки комсомольці цеху хімічного збагачення графіту головного підприємства об'єднання «Кіровоградграфіт». На звітно-виборних комсомольських зборах, що недавно відбулися, юнаки і дівчата зобов'язалися виконати п'ятирічний план до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Гайворонський район.

Володимир ЧАБАНЕНКО

БАРИКАДИ СЕРЦЯ

Заздрю я лиш тому,
хто з самим собою
Розмовляти вміє
на безжальнім «ти»,
Хто завжди готовий,
ідучи до бою,
За собою рвати
відступу мости.
Коли друг ти справжній —
мовчки пересердяться,
І за слово правди
руку простягни.
Наймідніші в світі
барикади серця,
Поки не розхитані
чварами вони.
Заздрю я лиш тому,
хто з самим собою
Розмовляти вміє
на безжальнім «ти»
Хто слова-патрони
сушить перед боєм
На вогні партійної правоти.

КОМСОРГ

(УРИВОК З ПОЕМИ).

«Схиліть голови, люди! Тут 25 листопада 1943 року
закрив амбразуру в бою комсомолец з Кременчука
Ємельяненко Костянтин Вікторович. Подвигу твого —
здатні нащадки. 9 травня 1968 року».
(З напису на постаменті пам'ятника, споруд-
женого біля селища Паалиш Онуфріївського
району).

Ще хмару уцілілу
Рвуть руки димарів,
Трирічна ніч підліля —
У святі прапорів.
Вже по дніпровій хвилі
В атаку йдуть плоти,
І друзі спопелілі
Волоють: «Відомсти!»...
Літак у високості
Гуде про мирні дні...
Сімнадцять весен — Кості,
І третій рік — війни.
Земля жадає праці!
Але поглянь, простеж:
Степи кировоградські
У попелі пожеж.
І далек невідомо —
У згарищах руйн,
І всі шляхи додому
Лежать через Берлін.
В очах — поспівів простір
І перші мов канат.
В атаку рветься Костя,
Молодий лейтенант.
У цьому дзвоном вісім —
Загиблих перегук,
Суцільним поплечем
Під серцем — Кременчук.
З дитинства рідне місто:
Крізь спалені мости
Сюди поклявся вродисто
Він по війні прийти.
(А може, й прилетіти,
Сяйнути над Дніпром,

Над сумом одполіток
Увечері крилом...
Із наспу раптово
Ударив кулемет...
...Сюди, як до святині,
Приходять юнаки.
І клять їхні нині
У світ несуть роки.
Несуть чекання, мрії,
І щемний сум розлук.
Біжать в Олександрію,
Спішать на Кременчук.
Рокам одвічно нести,
Сплатив за всю війну.
Вріс обеліск у простір.
Врожаються лани.
Піввіку світ — без Кості,
І тридцять — без війни...

МИ

Височить над роками,
пам'яттю проліка
вірність — мати ласкава
і сувора ЧК.
Над бджолиними веснами,
у годину спілу,
змів би я, як ровесники,
збронзовів у ступу,
з-під Каховки промчати
по сумлінню століть
І у сонця на чатах
порухом не змиліть?..
Відсвистали нас віхоли,

скоронили живцем, —
ми ж від смерті не бігали
під байдужим свинцем:
щоб додому із диму
по останній війні
йшли й поети живими,
а не тільки пісні.
щоб здіймались
над чварами,
повні правди в словах,
щоб рядки комісарів
у буремних віках.
...Над земними турботами
знов курлячуть літа.
В небесах заклопотаних
вік новий проліта.

ВETERАНИ

Все менше їх, про чий автограф досі
берлінські стіни згадку бережуть,
кому сьогодні вже космічна осінь
встеляє листям золотавим путь.
О, як трубили їх літа воєнні!..
Вже у відставці їх посади і звання...
Та їхній подвиг — зблиски автогенів
на ристуваннях завтрашнього дня.
Вопи із тих, хто жить не вміє нішком,
до кого дослухається доба.
Все менше їх.
Світ сповиває пізно
здобута ними тиша голуба.
м. Кіровоград.

Шанувальники сценічно-го мистецтва, що прийдуть на прем'єру «Суєти», зустрінуться з молододу артисткою Валентиною Дроновою у ролі Василинки. Це буде перший вихід на сцену Валентини Іванівни після присвоєння їй звання заслуженої артистки УРСР.

...У багатьох її героїнях хтось із нас пізнає свою дочку, сестру, кохану. І при цьому не має значення, з сучасного чи класичного репертуару роль: у кожній виконавиця підкреслює одвічні, незмінні людські якості.

Ось роль, за яку В. Дронова удостоєна обласної комсомольської премії імені Микитенка, — Галинка з вистави «Срібна павутина» за п'єсою О. Коломійця, дівчина, яка наділена чудовими рисами характеру, чистими почуттями. Та суцільні плюси Галинки не лишаються мертвим капіталом; артистка перетворює їх у засіб впливу на думки і вчинки інших персонажів, які від спілкування зі щирою й безкомпромісною дівчиною стають кращими, мудрішими...

Актриса признається: над створенням образів,

яким глядачі симпатизують, на яких прагнуть бути схожими, вона працює найохочіше. Мабуть, тому такі реальні, переконливі в її виконанні Оленка («Голубі олені» О. Коломійця), Маша («Прощання в черані» О. Вампілова), Наталка («Соловейко-Сельвейг» І. Драча). Однак не

може співати, танцювати, будучи при цьому то смішним, то гідним жалю і співчуття. Це значною мірою вдалося В. Дронової у виставах «Моя чарівна леді» за «Пігмаліоном» Б. Шоу, де вона зіграла Елізу, при створенні образу згаданої вже Галинки зі «Срібної павутини»; виразною ви-

ставницю, помічницю і щирому другові.

Не злічити, скільки разів сиділа Антоніна Никифоровна за кулісами, простежуючи кожен мій жест, ловячи кожну інтонацію, щоб потім зауважити, підказати, виправити, — каже Дронова.

Свій успіх Валентина поділяє і зі своїми вимогливими й доброзичливими глядачами: вона вдячна громадськості міста, яка ревно вболіває за дальший розвиток прекрасних театральних традицій Кіровоградщини...

...А попереду у Валентині Дронової нові ролі. Як?

Актриса розповідає: — Охоче грала б у спектаклях за творами російських класиків — драматургів Островського, Чехова дуже мене приваблює. І ще... так хотілося б, щоб наш театр здійснив постановку чудової комедії В. Шекспіра «Приборкання непокірної». Мрію про роль Катаріни...

Не бажатимемо Валентині Іванівні легких шляхів, бо в мистецтві все, що дається без зусиль, — несправжнє. Хай випаде їй нелегка дорога шукань, сумнівів, дерзаних і творчих здобутків, які ведуть її на іншу дорогу — до серця глядача.

Н. ДАНИЛЕНКО.

м. Кіровоград.

ДОРОГОЮ ШУКАНЬ

Сьогодні вистає «Суєта» за п'єсою І. К. Карпенка-Карого починає новий театральний сезон обласний музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького.

Тільки «голубі» ролі в доробку заслуженої артистки. Вона за своєю творчою манерою чимдалі більше наближається до омріяного режисерами і критиками «синтетичного» актора. Простіше кажучи, актора, що був би «і швед», «і жнець», «і на дуду грець».

Митець із синтетичним хистом не тримається в рамках одного амплуа: вміє він у, здавалося б, одно-значних персонажах відшукати штрихи характеру, ледь намічені автором;

йшла Марина («Гріх і покаєння» І. Карпенка-Карого). Дивується пластичності актриси, витонченості її рухів, мелодійності голосу. А все це — результат напруженої, наполегливої, цілеспрямованої праці. За працю й шана.

Свій успіх Валентина поділяє з колективом театру. Найтепліші слова подяки адресує народному артистові УРСР Г. Г. Семенову, акторський стиль якого завжди мала собі за зразок для наслідування, а також заслуженій артистці УРСР А. Н. Любенко, своїм на-

Руками народних умільців

РЕПОРТЕР

Позавчора у картинній галереї м. Кіровограда відкрилася обласна виставка творів самодіяльних художників та майстрів декоративно-прикладного мистецтва.

В експозиції представлено 400 робіт, які приваблю-

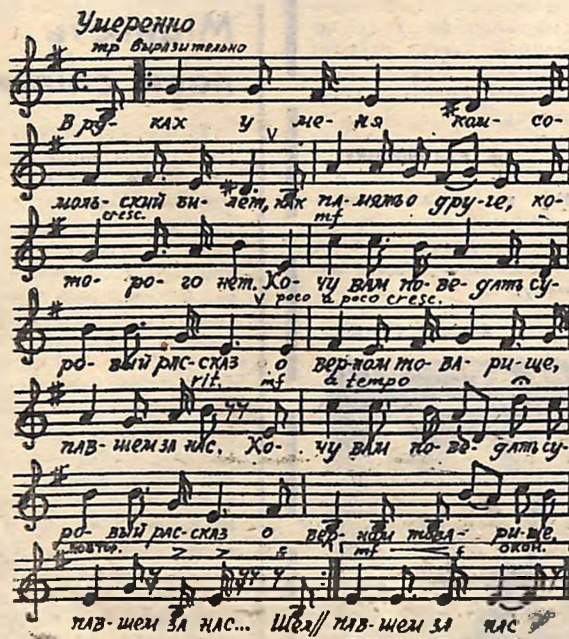
ють майстерністю виконання і самобутністю. У художніх полотнах, вишивці, карбуванні, виробках з кераміки та фаянсу, домотканних килимах, суверенних дерев'яних виробках — прояснення Комуністичної партії, звитяжної праці радянських людей.

Т. СТОРОЖУК.

КОМСОМОЛЬСКИЙ БИЛЕТ

МУЗЫКА В. КРУЧИНИНА.

СТИХИ М. КАРИМА.

В руках у меня комсомольский билет,
Как память о друге, которого нет.
Хочу вам поведать суровый рассказ
О верном товарище, павшем за нас...
Шел грозный, суровый и памятный год.
С боями наш полк продвигался вперед.
И пуля бойцу восемнадцати лет
Пробила насквозь комсомольский билет.
Прострелен билет, и прострелена грудь,
Друзьям он успел, умирая, шепнуть:
— Поголго я, братцы, на свете пожил,
За Родину голову честно сложил... —
В руках у меня комсомольский билет,
Как память о друге, которого нет.
Навек сохраним о герое рассказ,
О верном товарище, павшем за нас...

Одне з найважливіших завдань комітетів комсомолу — розвиток фізкультури і спорту, залучення всієї молоді до складання нормативів Всесоюзного комплексу ГПО.

(З резолюції XXIII з'їзду ЛКСМУ)

САМ СОБІ ЕКЗАМЕНАТОР

Вимір починається з перших уроків фізкультури. Ми з'ясуємо, хто з наших вихованців уже має певні успіхи в спорті, а кому треба починати з азів. І тоді для кожного виробляється комплексний план фізичної підготовки. Передусім, найбільше навантаження на уроках фізкультури. У спортзалі організуємо заняття так, щоб вони проходили з найбільшою віддачею. Контролюємо показники всіх учнів.

Дехто з початківців часом навіть дивується: — Ми не всі збираємось бути майстрами спорту. Так, не всі вони стануть чемпіонами і рекордсменами. Але, щоб мати висоний фізичний гарт, фізкультурною треба займатись постійно, цілеспрямовано. Тому й боремося за ефективність уроків фізкультури. Крім цього, заняття у спортзалі, заняття у спортзалі, заняття у спортзалі. Найбільш масова з них — з багатоборства ГПО. Тут — представники всіх навчальних груп.

Щотижня в училищі тривають спортивні поєдинки. Ми визначаємо кращих спортсменів за видами спорту, кращі спортивні групи. Понад 800 наших вихованців виходять на старт. З них і комплексно збірні, які успішно виступають на обласних змаганнях та змаганнях. Тут завжди перші наші волейболісти, баскетболісти, тенісисти, багатоборці ГПО. Наші фізорги у своїх групах інформують про досягнення спортсменів училища на міських, обласних і республіканських змаганнях.

— Таня Кодацька вже першорозрядниця зі спортивного орієнтування. — Наталка Сухова була найсильнішою на міському турнірі тенісистів. — Третій приз на міських змаганнях здобули кросоманки...

І всі, таким чином, знають, що знову поповнився загін кандидатів у майстри. — Норматив виконали Людмила Вороніна, Ельвіра Косматова, Олена Козанова. Першорозрядницями стали волейболістки Валентина Чумак і Тетяна Жуук, які в складі збірної Ленінського району міста добре виступили на облас-

Б. ТЕРТИЛОВ.

викладач фізвиховання Кіровоградського технічного училища № 4.

В. о. редактора В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На утринском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.